

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2041	Κυριακὴ Α' Λουκᾶ (Λουκ. 5,1-11) 24 Σεπτεμβρίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Συνωστισμός

«Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ...» (Λουκ. 5,1)

Κόσμος πολὺς, ἀγαπητοί μου, συνωστισμός. Ποῦ; **στήν ἐκκλησία;** Ἔτσι θά ἴπρεπε, ἀλλὰ δυστυχῶς στοὺς 100 Χριστιανοὺς 2 μόνο ἐκκλησιάζονται· οἱ ἄλλοι 98 ποῦ βρίσκονται;

✓ Καὶ ἐνῶ στὸ ναὸ τὸ ἐκκλησίασμα εἶνε τόσο ἀραιό, κάπου ἄλλοῦ ὑπάρχει κόσμος πολὺς. Πήγαινε **στὰ γήπεδα**· δὲν ξέρω τί δαιμόνιο κατέλαβε τοὺς ἀνθρώπους καὶ κάθονται ἐκεῖ ὧρες ὀλόκληρες, εἴτε εἶνε καλοκαίρι κι ὁ ἥλιος λειώνει τὴν ἄσφαλτο εἴτε εἶνε χειμῶνας καὶ βρέχει ἢ χιονίζει· συνωστισμός, ποιός νὰ μπῆ μέσα, καὶ τὰ εἰσιτήρια μαύρη ἀγορά.

✓ Συνωστισμός ποῦ ἄλλοῦ; Θυμᾶμαι ἓνα χωρικό ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ Ὀλύμπου ποὺ κατέβηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Λάρισα, εἶδε κόσμο ἔξω ἀπὸ ἓνα **κινηματογράφο** καὶ ἀσυνήθιστος ὁ τσοπάνος σὲ τέτοια θεάματα ρώτησε: Τί γίνεται ἐδῶ, καρβέλια μοιράζουμε;... (Στὰ χρόνια τῆς Κατοχῆς ἔξω ἀπ' τὰ ἀρτοποιεῖα οἱ ἄνθρωποι ἔκαναν οὐρὰ γιὰ νὰ πάρουν 20 μὲ 30 δράμια ψωμάκι κ' οἱ ἐκκλησιᾶς δὲν εἶχαν οὔτε γιὰ νὰ μοιράσουν ἀντίδωρο. Τότε καὶ οἱ φανατικοὶ καπνισταὶ ἔκαναν οὐρὰ γιὰ νὰ πάρουν δυὸ τσιγάρα). Οὐρὰ λοιπὸν ἔξω ἀπ' τὸν κινηματογράφο κι ὁ τσοπάνος ἀποροῦσε, γιατί τόσοσ κόσμος «μαντρίζεται» ἐκεῖ. Ποῦ νὰ ἔξερε τί ἀτιμίες καὶ τί ἐγκλήματα βλέπουν στὴν ὀθόνη. (Ὁταν ὁ Ρῶσος Κρούτσεφ ἐπισκέφθηκε τὴν Ἀμερικὴ –δὲν ἀνήκω σὲ κόμματα καὶ δὲν ἀσπάζομαι τὴν ἰδεολογία τοῦ κομμουνισμοῦ, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸ ἐκτιμήσουμε– τὸν πήγαν καὶ στὸ Χόλλυγουντ νὰ τοῦ δείξουν ταινία· καὶ τότε, αὐτὸς ὁ ἄθεος, τὸ θεώρησε ντροπὴ νὰ κοιτάξῃ τὰ γυμνά καὶ σκέπασε τὰ μάτια του· ἔτσι τὸν πήρε ὁ φακός. Ἔρχονται δηλαδὴ οἱ ἄπιστοι νὰ μᾶς διδάξουν ἠθική, κ' ἐσὺ ὁ Ἕλληνας καὶ Χριστιανὸς μὲ τὸ Εὐαγγέλιο τί κάνεις! Γι' αὐτὸ ἐγὼ ὁ παπᾶς δὲν πρέπει νὰ σ' ἀφήσω νὰ κοινωνήσης· δὲν μπορεῖ στὴν ἐκκλησία νὰ βλέπῃς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ μετὰ ἐκεῖ νὰ βλέπῃς τὰ αἴσχη).

✓ Οὐρὰ λοιπὸν στὸν κινηματογράφο. Θέλετε νὰ δῆτε κι ἄλλη οὐρὰ; Δὲν βγαίνετε βραδινὲς ὧρες νὰ δῆτε τί κόσμος πλημμυρίζει **τὰ νυχτερινὰ κέντρα διασκεδάσεως** σὲ σημεῖο ποὺ νὰ μὴ βρίσκουν καρέκλα νὰ καθήσουν; Ἐκεῖ ξένοι διεφθαρμένοι τύποι, μαζὶ μὲ δικούς μας ἐκμεταλλευτὰς, ἐμπορεύονται τὰ κατώτερα ἀνθρώπινα ἐνστικτα μὲ δέλεαρ ἀτίμου κέρδους τὶς ἐπαίσχυντες ἡδονές.

Ἦραϊα λοιπὸν, Χριστιανέ! Οὐρὰ ἔξω ἀπὸ τὰ γήπεδα, τοὺς κινηματογράφους, τὰ κέντρα διασκεδάσεως, καὶ μόνο στὴν ἐκκλησία οἱ θαμῶνες ἔμειναν λίγοι· κι αὐτοί, ἐνῶ περνᾶνε τὰ ἄγια καὶ σεῖεται γῆ καὶ οὐρανός, **δὲν ἔχουν συναίσθησι**. Στὸν κινηματογράφο εἶνε προσηλωμένοι μὲ ἄκρα σιγή, μὲ τὰ μάτια τεντωμένα ἔτοιμα νὰ βγοῦν ἀπὸ τὶς κόγχες καὶ τ' αὐτιά τους χωνὶ γιὰ ν' ἀκούσουν τὰ αἴσχη, καὶ στὴν ἐκκλησία ὁ ἓνας χασμουριέται, ὁ ἄλλος κοιτάει τὸ ρολόι, κι ὁ ἄλλος κουβεντιάζει. Τί τὴν περάσαμε τὴν ἐκκλησία; «Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος» (Γέν. 28,17). Ἄν πιστεύουμε ὅτι ὄντως αὐτὸ τὸ τετράγωνο δὲν εἶνε τετράγωνο γῆς ἀλλὰ εἶνε κάτι οὐράνιο καὶ θεῖο, τότε νὰ μπαίνουμε στὴν ἐκκλησία· εἰ δὲ μὴ, ἂν δὲν αἰσθάνεσαι ρίγος ἱερὸ καὶ ἅγιο, ἀνατριχίλα στὸ κορμί σου, προτιμότερο νὰ κάθεσαι στὸ σπιτάκι σου.

Σήμερα ὁμως βλέπω συνωστισμό εὐλογημένο. Τὸν βλέπω ὄχι μὲ τὴν ὄρασι ἀλλὰ μὲ τὴν πνευματικὴ θεωρία. Θέλετε νὰ τὸν δῆτε κ' ἐσεῖς; Στὰ σπίτια σας βάλτε φωτιά καὶ κάψτε βρώμικα περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες, πάρτε στὰ χέρια σας τὸ ἱερὸ καὶ ἅγιο Εὐαγγέλιο –ν' ἀγιασθετε κ' ἐσεῖς καὶ τὰ παιδιὰ σας κι ὄλο τὸ σπίτι σας– κι ἀνοῖξετε νὰ διαβάσετε ἀπὸ τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιο τὴν περικοπὴ κεφάλαιο 5ο, στίχους 1 - 11 (Λουκ. 5,1-11)· εἶνε **τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο**. Ἐκεῖ θὰ δῆτε ἓναν ἅγιο συνωστισμό. Ποιόν; Ἄκουσαν, λέει, ὅτι κάπου θὰ μιλοῦσε ἓνας

δάσκαλος, ένας ιεροκήρυκας. Μὰ τί ἦταν αὐτός! ὅσοι αἰῶνες κι ἂν περάσουν, δὲν θὰ παρουσιασθῆ στὸν κόσμον ἄλλος σὰν αὐτόν· ἦταν – ποιός, **ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός**. Ἐδίδασκε, κι ὅπως τὸ μελίσι τρέχει στὸν ἀνθὸ ν' ἀπομυζήσῃ τὸ νέκταρ, ὅπως τὸ βρέφος ζητάει τὸ μαστὸ τῆς μάνας γιὰ νὰ θηλάσῃ τὸ γάλα, ὅπως ἡ διψασμένη γῆ ρουφάει τὸ νερό, ἔτσι κ' ἐκεῖ οἱ ἀπλοϊκὲς ψυχές, ποὺ δὲν εἶχαν τὸν ἐγωισμό καὶ τὴν ὑπερηφάνεια τῶν φαρισαίων καὶ τῶν σαδδουκαίων, ἔτρεξαν ὅλοι κοντὰ του. Ὁ Θεῖος διδάσκαλος δὲν δίδασκε σὲ καμμιά ἐκκλησία μὲ μάρμαρα καὶ πολυελέους, οὔτε σὲ καμμιά ἐπίσημη αἵθουσα· τόπος διδασκαλίας γιὰ τὸ Χριστὸ ἔγινε τὸ **ἀκρογιάλι**· ἐκεῖ στὴν ἀμμουδιά – ἐκεῖ ποὺ συχνὰ σήμερα οἱ ἄνθρωποι ἀμαρτάνουν, ἐκεῖ βρισκόταν ὁ Χριστὸς καὶ γύρω του μαζεύτηκε κόσμος «πατεῖς με - πατῶ σε». Κ' ἐκεῖνος ἔκανε ἄμβωνα τὸ **πλοιάριο**· ἀνέβηκε σ' αὐτό, ζήτησε νὰ τ' ἀπομακρύνουν λίγο ἀπ' τὴν ἀκτὴ, κι ἀπὸ 'κεῖ ἔκανε τὴ διδασκαλία. Κ' ἦταν τέτοια ἡ χάρι τοῦ λόγου του, ὥστε μικροὶ - μεγάλοι ἄκουγαν ὅλοι ἀφωσιωμένοι τὰ λόγια του.

Συνωστισμὸς λοιπὸν ἐκεῖ, **εὐλογημένος συνωστισμὸς**. Καὶ τώρα νὰ ἔλθουμε σ' ἐμᾶς.

* * *

Δὲν θὰ ἴπρεπε, ἀγαπητοί μου, **μὲ τέτοια προθυμία** ὅπως τότε στὴν παραλία τῆς Γεννησαρέτ, **νὰ τρέχουμε κ' ἐμεῖς τώρα στὴν ἐκκλησία**· Μὰ ἀκούω **ἀντιρρήσεις**·

■ Ἄν ζούσαμε **στις μέρες τοῦ Χριστοῦ** – ἔτσι λένε πολλοί–, ἀσφαλῶς θὰ τρέχαμε κ' ἐμεῖς κοντὰ του νὰ τὸν ἀκούσουμε...

Λάθος κάνετε. Ἡ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ **ἀκούγεται καὶ σήμερα**. Πέρασαν ἀπὸ τότε καὶ θὰ περάσουν ἀκόμα πολλὰ χρόνια· ἀλλὰ ἕως ὅτου θὰ ὑπάρχουν ἄστρα καὶ ἥλιος καὶ κῦμα καὶ ὀξυγόνο, ἕως ὅτου ὑπάρχει ἡ γῆ ποὺ πατοῦμε, ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θὰ ἀκούγεται. Ποῦ θὰ ἀκούγεται; Μέσα στὴν ἐκκλησία τὴν ὥρα τῆς λατρείας. Ἄν πιστεύης, τὰ τροπάρια, ὁ ἀπόστολος, τὸ εὐαγγέλιο, οἱ εὐχές, ὅλα αὐτὰ εἶνε ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου.

■ Εἶνε ἀλήθεια ὅτι κ' ἐγὼ ὁ ἴδιος πῆγα σὲ μιὰ ἐκκλησία στὴν Ἀθήνα καὶ εἶδα μόνο δέκα ἀνθρώπους. Ἄφοῦ ἐκήρυξα, βγήκα ἔξω λυπημένος. Φωνάζω ἕνα γέρο καὶ τοῦ λέω· Τί ἄνθρωποι κατοικοῦν ἐδῶ; – Πῶς, πάτερ, νὰ ἐρχώμαστε στὴν ἐκκλησία; ὁ νεωκόρος βλαστημάει, οἱ ψαλτάδες τραγουδοῦν καὶ σὲ νυχτερινὰ κέντρα, ἀπ' τὸ λαρύγγι τους βγαίνει κι ὁ Θεὸς βγαίνει κι ὁ διάβολος, οἱ ἐπίτροποι κλέβουν, οἱ παπᾶδες δὲν πιστεύουν· διώξε τους αὐτοὺς ἂν μπορῆς, **φέρε ἄλλους, καὶ τότε θὰ δῆς...**

Τί νομίζετε, τὸν δικαιολόγησα; Τὸν ἄφησα νὰ μιλήσῃ καὶ μετὰ εἶπα· – Δὲ μοῦ λές, γέροντα· ἂν οἱ ἐνοριῖτες ἀκούσουν, ὅτι ἐδῶ τὴν ἄλλη Κυριακὴ θὰ ἔρθῃ **κάποιος πλούσιος καὶ θὰ μοιράσῃ σ' ὅλους ἀπὸ μιὰ λίρα**, τί θὰ κάνουν; – Ὡ, λέει, θὰ σηκωθοῦν καὶ θὰ ἴρθοῦν ὅλοι, καὶ οἱ γριὲς καὶ οἱ λεχῶνες. – Κι ἂν αὐτὸς ποὺ θὰ μοιράζῃ τὶς λίρες, λέω, εἶνε ἄσχημος ἢ κοντὸς ἢ ψηλὸς ἢ μαῦρος ἢ κίτρινος ἢ πληγιασμένος ἢ λεπρός, ἐσὺ θὰ τὴν πάρῃς; – Τί μ' ἐνδιαφέρει, λέει· ἐγὼ τὴ λίρα θέλω, ἀστειεύεσαι;...

«Ὁ μῦθος δηλοῖ». Δὲν ξέρω τί εἶν' ὁ παπᾶς ἔξω· μπῆκε στὴν ἐκκλησία, φόρεσε τὰ ἄμφια, τελεῖ τὴ θεία λειτουργία; Ἄς εἶνε καὶ λεπρός, κρατάει καὶ μοιράζει λίρες πνευματικές, **λόγια χρυσᾶ**. Ὁ Δαυὶδ λέει· Ἀγάπησα τὸ λόγο σου, Κύριε, **«ὑπὲρ χρυσίον»**, παραπάνω κι ἀπ' τὸ χρυσάφι (Ψαλμ. 118,127). Τὰ λόγια τῆς Ἐκκλησίας εἶνε λόγια Χριστοῦ σωτήρια, μὴν κοιτᾶς τί εἶνε ἀπὸ ἀπόψεως ἠθικῆς αὐτὸς ποὺ τὰ προφέρει.

■ Μπᾶ, ὠραῖες θεωρίες λέτε ἐσεῖς οἱ παπᾶδες **γιὰ νὰ σκεπάσετε τὰ σκάνδαλά σας**. Καὶ τὰ λές ἐσὺ ὁ παπ'–Αὐγουστίνος, ὁ γνωστὸς γιὰ τοὺς ἀγῶνες σου ὑπὲρ καθάρσεως τῆς Ἐκκλησίας;

Μάλιστα, ἀγαπητοί μου, ἐγὼ τὰ λέω. Γιατὶ πρέπει νὰ ἀγωνιζώμεθα ν' ἀνεβῆ ψηλὰ ἢ Ἐκκλησία μας, νὰ εἶνε ἀστερισμὸς Ὁρίωνος ποὺ θὰ φωτίζῃ Ἀνατολὴ καὶ Δύσι, ἀλλὰ **δὲν εἶνε τὰ σκάνδαλα ὁ βαθύτερος λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖο οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔρχονται στὴν ἐκκλησία**. Κι ἂν ἀκόμη κάνουμε παπᾶδες σὰν τὸν ἅγιο Χαράλαμπο καὶ δεσποτάδες σὰν τὸ μέγα Βασίλειο, κι ἂν ἡ Ἐκκλησία μας γεμίσῃ ἀπὸ ἀγγέλους καὶ ἀρχαγγέλους, αὐτὸς ποὺ ἔχει μέσα του τὸν διάβολο καὶ τότε δὲν θὰ πατήσῃ.

Γιατί; Γιατὶ **βρισκόμαστε σὲ χρόνους χαλεπούς**, ποὺ προφήτευσε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, χρόνια ἀπιστίας καὶ διαφθορᾶς, χρόνια ποὺ προφήτευσε καὶ ὁ ἅγιος Κοσμᾶς λέγοντας· «Θὰ ἴρθουν μέρες ποὺ θ' ἀδειάσουν οἱ ἐκκλησιές, κι ὅταν ἀδειάσουν οἱ ἐκκλησιές θὰ γεμίσουν οἱ φυλακές». Σ' αὐτὲς τὶς ἡμέρες φτάσαμε.

* * *

Ὁλοι, ἀγαπητοί μου, νὰ προσπαθήσουμε μὲ **σύνθημα**· ἂν ὁ διάβολος ζητᾷ νὰ διώξῃ τοὺς Χριστιανούς ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, ἐμεῖς μὲ φιλότιμο, μὲ ὄρεξι, μὲ ἐνθουσιασμὸ ν' ἀγωνιστοῦμε νὰ γεμίσουν πάλι οἱ ἐκκλησιές, νὰ ἀδειάσουν τὰ κέντρα τῆς διαφθορᾶς καὶ οἱ κινηματογράφοι, νὰ γίνῃ πάλι ἡ Ἑλλάς ὀρθόδοξο βασίλειο πρὸς δόξαν τῆς ἁγίας Τριάδος· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**